

Självordsfesten

Självordsfesten

dokumentär komedi av Christian Lanciai (2010)

Personerna:

Tom
Benny
Wolf
Benjamin
David
Lotta
Andreas
Samanta
Henry
Leo
Wolfgang
Aurelio
Sven
Sten
Eyvind
Lennart
Björn
Sandy
Hulda
Bo
Åke
Mireille
Miranda
Maria
Melissa

Handlingen äger rum i Korint med utsikt över den korintiska viken.

Copyright © C. Lanciai 2010

Självordsfesten

- Tom* Är det här den stora festplatsen?
- Benny* Kalla den inte stor. Det är bara en gammal rivningskåk.
- Wolf* Du har kommit helt rätt, Tom. Fler och fler är på väg som du.
- Tom* Också ett sätt att fira Greklands nationaldag på.
- Benjamin* Hej, grabbar! Har ni sett värden någonstans?
- Wolf* Han lyser totalt med sin frånvaro.
- Tom* Men varför har han bjudit oss hit egentligen?
- Benny* Dum fråga. Ingen vet.
- Benjamin* Här kommer Lotta.
- Tom* Varifrån är hon?
- Benjamin* Något skandinaviskt land.
- Benny* Nej, hon är från Polen.
- Benjamin* Jag trodde hon bodde i Sverige.
- Benny* Hon bodde i Sverige. Nu bor hon här.
- Benjamin* Lägg märke till henne. Hon är inte att leka med. Hon råkar alltid ut och är den enda som kommer levande ut på andra sidan.
- Wolf* Hon verkar äldst av oss alla hittills.
- Benny* Inte äldre än David.
- Tom* Här kommer han. Hej, David! Vad är meningen egentligen?
- David* Med livet?
- Tom* Med denna fest som du har ställt till med.
- David* Det får du se. God dag, Lotta. Så roligt att du ville komma.
- Lotta* Jag ville inte missa detta för allt i världen. En mystisk fest med destination okänd. Vem kan missa en sådan chans?
- Benny* Hur gammal är du egentligen, Lotta? Vi diskuterade just vem som var äldst, du eller David.
- David* Vi är båda tidlösa. Nöj er med det, mina herrar. Ni har väl fått era drinkar?
- Wolf* Vi har börjat ordentligt.
- David* En av mina sundaste livsregler har alltid varit att aldrig riskera brist på vin. Förrådet är outtömligt här, det har jag sett till, men ni super på eget ansvar.
- Lotta* Var inte orolig. Vi tål vad som helst.
- Benjamin* Akta dig för svenskarna, Lotta. De är malliga av sig och super hårt.
- Lotta* Finns här svenskar? Jag trodde jag skulle slippa dem i Grekland.
- David* De är harmlösa här, Lotta. De är bara extra suparglada.
- Wolf* Vad bjuder du på för sorter, David? Vad står på menyn?
- David* Det gamla vanliga. Vin, retsina, rödvin, whisky, konjak, gin, likör, Grand Marnier, sprit, faktiskt svensk vodka, champagne, Jack Daniels, och några sorter till. Men blanda inte för hårt genast, utan ta det lugnt. Jag rekommenderar bara retsina, för den är nyttigast och smakar bäst.
- Lotta* Så är det alltid.
- Benjamin* Här kommer Andreas.
- Wolf* Han måste ha längst hår i sällskapet.
- David* Det kommer några extrema hippies också.

Lotta Jag trodde jag hade längst. Det borde jag få ha som kvinna.
(Andreas kommer in med välskött hår ner till stjärten.)

Benjamin Vad säger du om det, Andreas? Vem får ha längst hår, du eller Lotta?

Andreas (mönstrar Lotta) Vi har väl ungefär lika långt. Men män kan alltid få det ännu längre och bättre än kvinnor.

Lotta Skall vi slå vad?

Benjamin Akta dig, Andreas. Du har utmanat henne. Dra dig ur.

Andreas Jag drar mig ur, av hänsyn till er, Lotta.

Benjamin Klokt drag.

David Vänta tills hippisarna kommer, Lotta och Andreas. Med dem som konkurrens kan frågan bli olöslig.

Benjamin Här kommer Samanta.

Wolf Snacka om långt hår. Ni är utslagna genast.

Lotta Välkommen, Samanta. Jag behövde en extra långhårig syster för att klara av hotet från diverse långhåriga män.

Samanta Hot?

Lotta De tror sig kunna vara långhårigast.

Samanta Glöm det, grabbar. Kvinnan har alltid haft vackrast hår, även om män ibland haft längre, så att deras grovhet och fulhet framhävts, om de inte varit sköna som kvinnor. Bara män kan brutalisera sitt utseende spå till den grad att de blir skinheads.

David Vi har ingen sådan här idag.

Samanta Tack och lov!

Wolf Resten av menyn, David. Bjuder du bara på alkohol?

David Grekisk sallad, spaghetti för den som vill med köttsås eller tomatsås, frukt av alla de slag naturligtvis och en och annan dessert.

Wolf Du har verkligen bjudit till.

David Detta är en mycket speciell fest. Jag ska hålla tal sedan. Alla jag känner som har det mindre gott ställt i livet, som jag själv, är bjudna. Jag hoppas de alla kommer. Ju mera på avigsidan de är, desto mera omhuldar jag dem.

Lotta Det kallar jag mänsklig demokrati.

Samanta Och allt bara för Greklands nationaldag?

David Nej, det är bara en praktisk anledning. Det är en helgdag, varför alla är lediga då.

Lotta Har du någon vän som arbetar?

David Inga vänner jag har arbetar hårdare än de långtidsarbetslösa. De har valt att ha det så för att få någonting vettigt gjort.

Lotta Kommer Aurelio?

David Ja, han kommer. Han råkade vara i Grekland just nu.

Benny Vem är Aurelio?

Benjamin En kollega till Lotta från Sverige.

Benny Är inte Aurelio ett italienskt namn?

Benjamin Jo, men han är från Sverige.

Andreas Talar han grekiska?

Benjamin Nej.

Lotta Han kommer faktiskt från Finland.

Benjamin Men han bor i Sverige.

Wolf Hur hamnar en Aurelio i Finland?

Lotta Han är född där.

Wolf Är han inte italienare?

Lotta Jo, han är född italiensk medborgare.

Benny Verkar vara en komplicerad person.

Benjamin Han brukar kalla sig själv en internationell bastard.

Tom Då är han en av oss.

Wolf Pass på, här kommer hippisarna!

Henry Andreas! Så roligt!

Leo Jag tog med mig några kompisar, David. Jag tänkte en extraordinarie fest som denna kunde behöva lite förstärkning.

David Rätt så, Leo. Detta är Leo Virgo, mina vänner, det enda namn han lystrar till, ett taget namn som passar honom precis, då han är både det ena och det andra. Han har alltid varit likadan.

Andreas Praktfullt hår, Leo.

Leo Tyvärr något slitet. Jag avundas dig.

Andreas Men du är säkert dubbelt så gammal som jag. Hur har du lyckats behålla ditt hår?

Leo Det finns bara ett sätt. Kamma det ordentligt och hårt, så att kammen masserar rötterna och öppnar porerna. Man tappar hår bara för att hårrötternas porer täpps igen och inte kan andas.

Andreas Jag började tappa hår vid fjorton. Det har sedan dess varit mitt livs största skräck.

Leo Vad du än gör, så permanenta det inte. Skaffa dig aldrig kannibalslockar.

Andreas Kannibalslockar?

Leo Jag kallar dem så för att det ser så jävligt ut. För att slippa sköta det och kamma det utsätter sig somliga för denna vidriga behandling, så att deras hår hänger ner som äckliga korvar. De gör det av lättja i tron att de då skall kunna odla hur långt hår som helst utan att behöva sköta det. De bedrar sig själva och skaffar sig bara löss. Sköt det i stället ordentligt, och du får behålla det desto längre. Alla mina vänner följer det receptet, och därför har de sitt hår kvar fastän vi alla är över 50. Därför är de alla som ungdomar fortfarande.

Wolfgang (långhårig) Var är spriten, David?

David Börja med vin, Wolfgang, och ta det lugnt.

Wolfgang Inga droger här förstår jag?

David Nej, här är drogfritt. Här behövs inga droger då alkohol är den bästa drogen och både laglig och hälsosam dessutom, särskilt om man bara håller sig till vinet.

Wolfgang Tillåter du om vi ändå tänder på?

David På eget ansvar, Wolfgang, på eget ansvar. Jag vet inte om det, och ni gör det mot bättre vetande.

Wolfgang Bara hasch och LSD.

David Jag vet inte om det.

Lotta Här är han.

David Aurelio! Välkommen!

Aurelio Det är långt till Korint från Athen. Jag hoppas jag får stanna över natten.

David Självklart! Du får stanna hur länge du vill!

Aurelio Du har basunerat ut alla möjliga frestelser. Försök få mig att bara hålla mig till retsina.

David Som sådan är du stjärngäst här. Hör på, alla sprittörstiga som vill tända på dessutom, här är en förnuftig man som bara dricker retsina.

Wolfgang Nykterist!

David Nej, han vill bara inte kräkas i onödan.

Henry Men vad är det för sällskap som kommer här?

Benjamin (lägre, till Lotta) Det är skandinaverna.

Leo Vad gör de här?

David Ha-ha! Jag stötte ihop med dem i Patras. De är så normala att de är unika, professionella sportfånar, naiva som höns, tror sig vara stöddiga och osårbara som överlägsna machos, så jag ville öppna nya världar för dem. Men de är mänskliga och super gärna och mycket. De ville inte missa en gratis suparfest.

Lotta Är ni från Sverige?

Sven (förvånad) Du också?

Lotta Ja, tyvärr.

David Aurelio här är också från Sverige.

Aurelio Tack, jag har nog av svenskheten hemma.

Sven Du talar finlandssvenska. Vad har du emot svenskheten?

Aurelio Det vill du inte veta.

Sten (en annan svensk) Vad tror du vi har lämnat Sverige för? Har du en historia att berätta vill vi höra den.

Aurelio Kanske senare.

Eyvind När vi är för fulla för att förstå och komma ihåg den?

Aurelio Det är bäst så.

David De är inte farliga, Aurelio. De är bara tio stycken.

Aurelio Tack, jag föredrar att hålla mig till hippisarna.

Andreas Hur länge stannar du i Grekland?

Aurelio Dessa är mina sista dagar.

Andreas Jag har ett hus på Peloponnesos, där jag bor med min familj. Kom gärna och hälsa på.

David Doktor Sandy! Vilken ära!

Sandy (en liten skotsk doktor med skägg och skepparmössa) Jag ville se vad det är för vänner du har. egentligen, Aurelio. Jag trodde inte du hade tid för sådant här.

Aurelio Det var jag som inbjöd dig. Har du glömt det?

Sandy Men ändå. Du har ju knappast ens tid att träffa mig.

Aurelio Jag har aldrig missat dig, Sandy. Det är du som varit bortrest ibland och missat mig.

Sandy Jag beklagar. Roligt att äntligen få vara på en fest med dig.

Lotta Hur känner ni varandra?

Sandy Jag och Aurelio? Vi möttes i Budapest efter murlossningen.

Lotta Nej, du och David.

Sandy Vi är båda skottar. Det finns inte många skottar i Athen. När var det vi träffades i Budapest, Aurelio? Du har bättre koll på sådant än jag.

Aurelio Oktober 1990.

Sandy Ja, det kan stämma. Jag var ännu aktiv då som subversiv mullvad med undergrävande av kommunismen som specialitet.

Wolf Kommunismen lever fortfarande.

Sandy Bara i Kina som världens största och värsta diktatur, med Nordkorea som satellit, som får 25% av hela sin budget från Kina mest i form av vapenleveranser.

Wolf Du talar om politiken. Jag talar om den levande demokratiska kommunismen.

Sandy Med all respekt, kommunismens enda problem någonsin var när den inte var demokratisk, vilket den aldrig var i Sovjetunionen och Kina med deras ockuperade och utsugna satelliter.

Aurelio Även Burma är en satellit till Kina, som är en militärdiktatur. Andra satelliter är Sudan med dess folkmord och Mugaberegimen i Zimbabwe, som ruinerat hela landet.

Sandy Helt riktigt. Min kamp mot kommunismen har alltid bara varit mot diktaturer.

Wolf Skål för det. (*höjer sitt glas*) Må ni aldrig förtröttnas.

Sandy Ingen risk, fastän jag är över sjuttio. Hatet håller mig verksam och vid liv.

Leo Vad ni är tråkiga som bara pratar politik.

Wolfgang Kom och drick i stället.

Samanta Nå, gubbar, vad gör sådana biffar som ni i Grekland egentligen?

Sven Slår runt. Vad annars?

Samanta Då har ni kommit till rätt plats. Här kan ni supa ihjäl er.

Sten Ingen risk. Vi super alla andra under bordet först.

Lennart Vi kom hit för att roa oss med vattensporter och sådant, vi är alla entusiastiska dykare och vattenskidare, men vattnet var något för kallt ännu.

Samanta Ni är för tidigt ute. Säsongen börjar i juni. Och jag tror inte ni kan supa någon under bordet här. Vi medelhavsmänniskor dricker mer än ni och börjar redan som barn. Det är en del av vår kultur. För er är det mest bara ett missbruk, då ni dricker mera för att bli fulla än för att det är hälsosamt.

Sven Hör på den! Skulle vi inte kunna supa vem som helst under bordet här?

Lotta Ni kunde ju försöka med mig först.

Lennart Du, lilla gumman? Var kommer du ifrån?

Björn Och vad gör du i Sverige, om du är invandrare? Vi har alltid undrat vad som drar invandrare till Sverige, ett kallt och fientligt land med mördande depressivt vinterklimat. Vad gör då negrer och somalier i Sverige, som bara tål motsatsen till vårt klimat?

Lotta Jag var gift med en svensk. Jag är från Polen.

Sven Som om det skulle göra dig immun mot sprit!

Lotta Unge man, du känner inte polackerna. Jag kan supa er alla tio under bordet. *svenskarna (skrattar och flinar hånfullt)*

Sten Moster, stick hem till Polen och ta in på ett hem där, innan du råkar illa ut! Ha-ha-ha!

Björn Hon måste vara förtidssenil.

Sven Nej, hon har druckit för mycket redan och blivit storhetsvansinnig direkt!

Eyvind Ursäkta mina kompisar, tanten, men vi vill inte riskera din hälsa.

Lotta Ska vi slå vad?

Björn Hon ber verkligen om det.

Sten Visst, Stina. Kom med ett förslag.

Lotta Jag slår vad om hundra tusen kronor.

(svenskarna asgarvar hånfullt igen)

Lennart (försiktigt) Har du så mycket pengar?

Lotta Jag har villa på Lidingö. Vill ni se bevis? Jag kan punga ut med hundra tusen genast. För er blir det bara tio tusen per person.

svenskarna Hon menar det.
 Hon har utmanat oss.
 Låt oss anta utmaningen.
 Varför inte? Detta är ju ett supkalas.
 Tanten vet inte vad hon ger sig in på.
 Låt henne stå sitt kast!
 Tio tusen har vi råd med, och hundra tusen har hon råd med.
 Vi är tio mot en. Bättre odds kan vi inte få.
 Om en enda av oss överlever har vi vunnit vadet.

Lennart Kör till!

David (har uppmärksamhet följt med vadslagningen) Efter middagen, mina vänner. Ni får inte supa varandra under bordet utan någonting i magen.

Sven Det gör vadet ännu mer spännande.

Lotta Det ger er en frist och betänketid. Ni hinner ångra er. Om ni fortfarande vill, så återkommer vi efter maten.

Lennart Som du vill.

David Tack, mina vänner. Efter middagen mår vi alla bättre och kan ompröva situationen under mognare övervägande.

Sven Ingen risk. Hon har själv utmanat oss. Den utmaningen måste vi acceptera.

Björn Annars är vi feiga, om vi ger oss för en kvinna.

Sten Och en polska dessutom.

Lotta Ingen risk att jag ångrar mig.

Sven Topp! (sträcker fram handen till Lotta, som fattar den. Alla de andra nio bekräftar sedan vadet på samma sätt.)

Lennart Efter middagen!

Lotta Var så säker!

Samanta Och inget fusk. Jag skall bevaka er.

Lotta Det har nog alla intresse av. En kvinna mot tio män, och hon hävdar att oddsen är jämna.

Björn Om det är något vi svenskar aldrig har kunnat med, är det skryt.

Lotta Tomt skryt. Men jag är realistisk och varnar er.

svenskarna (skrattar)

Andreas Berätta nu, Aurelio, vad är ditt öde?

Aurelio För en grek kan jag kanske berätta något av det, i synnerhet då du kunde ha varit min son.

Andreas Vi har besvärliga myndigheter också i Grekland, i synnerhet för en sådan som jag, då alla myndigheter i världen mer eller mindre lider av fenomenet chaetofobi, hårskräck, som får dem att förfölja, diskriminera och trakassera män med långt hår och helst tvinga dem att klippa sig. Det kan drabba redan barn i småskolan. Det börjar dock bli bättre nu, åtminstone i Grekland. Men det är nog inte sådana problem du lidit av. Du är för gammal.

Aurelio Jag har aldrig haft särskilt långt hår, så åtminstone det har jag sluppit. Men det har förekommit värre problem med oöverskådliga konsekvenser, då de vanligen varit mer än långvariga, och somliga av dem kan jag inte berätta om för någon.

Andreas Berätta. Våldtäkt som barn? Incest?

Aurelio Nej, ingenting sådant.

Andreas Du ser ut som ett våldtaget barn som aldrig vuxit upp och som av ett sådant trauma behäftats med timiditet för hela livet.

Aurelio (nästan chockad) Hur kan du se det?

Andreas Jag lider av samma sak och känner igen en kollega. Du behöver inte tala om det om du inte vill.

Aurelio Jag skulle gärna berätta om allt det andra.

David Mina damer och herrar, alla har kommit, så jag får be er att ta plats vid bordet. Maten är klar. Salladsbyffén finns där borta med alla flaskor ni kan behöva, och efter maten kommer desserterna med frukt och kaffe, men flaskorna står kvar. Bara tomma flaskor byts ut mot fulla. Tag plats! Kalaset börjar!

Aurelio Vi får fortsätta vid bordet, Andreas.

Andreas Låt oss sätta oss mera i skymundan.

(Gästerna tar plats vid bordet, ungefär 30 stycken, svenskarna dominerande och mycket uppsluppna, hippisarna som näststörsta grupp, en sju-åtta damer, Lotta och Samanta tillsammans, och resten varierande original, till vilka hör doktor Sandy (äldst), Tom, Wolf, Benny, Benjamin och David själv, ganska spenslig med mycket stora mustascher.)

Lotta (till svenskarna) Mina herrar, får jag komma med ett förslag?

Sven Vi har redan slagit vad. Vill du ta det tillbaka?

Lotta Nej, jag vill effektivera det. Jag tror vi alla kan vinna på det.

Lennart Hur då?

Lotta Vore det inte bättre att genomföra duellen innan vi börjar äta, medan våra magar är tomma? Så skulle vi kräkas mindre, om vi kräks.

Eyvind Jag tycker förslaget är gott. Så dukar vi fortare under, om vi dukar under.

Lotta Vad säger vår värd? Godkänns det?

David Gör vad ni vill. Men det är bäst ni alla är överens, så slipper vi bråk.

Eyvind Vad säger ni, gubbar? Är någon emot att vi super denna dam under bordet genast eftersom hon ber om det?

David Vet du vad du gör, Lotta?

Lotta Har du tagit hand om alla checkerna och skuldförbindelserna, Samanta? Håll dig nykter och bevaka dem.

Samanta De är alla lagligt giltiga.

Lotta Var inte rädd, David, för min skull. Jag vet vad jag gör.

Tom (lägre, till de närmaste) Jag tror faktiskt det är mera läge för att vara orolig för de tio biffarna.

David Kör hårt, Lotta. Vi skall följa med tiokampen. Antingen förlorar en ensam kvinna mot tio biffar, eller också besestrar du tio biffar.

Hulda Vi håller alla på dig, Lotta.

David Ingen ytterligare vadslagning, tack Den här är alldeles tillräckligt riskabel.

Lennart Vi låter dig välja den första drinken, Lotta.

Lotta Då rekommenderar jag fyra whisky oblandat.

(Svenskarna tittar frågande på David. Denne nickar godkännande. De börjar genast slå upp 44 glas med whisky.)

Andreas (helt ointresserad av suparduellen) Vem var det som missbrukade dig? Någon i familjen? Det brukar det vara.

Aurelio Inte alls. Det var en helt vanlig buse. Han tog mig med fullständig överraskning. Jag anade ingenting. Han nästan kvävde mig på kuppen.

Andreas Blödde du?

Aurelio Ja.

Andreas Du tycks i alla fall inte ha fått aids.

Aurelio Det var långt före sådana tider, innan det efter Kennedys död blev vanligt med våldtäkter och fri sex och då homosexualitet var tämligen ovanligt. Ingen visste vad det var förrän han råkade ut för det.

Andreas Förstörde det ditt liv?

Aurelio Inte mer, än att jag fick en livslång aversion mot varje form av sex. Jag blev totalt asexuell.

Andreas I mitt fall var det min styvfar. Bara för att han lyckades få min mor trodde han att han ägde hennes barn och kunde göra vad han ville med dem.

Aurelio Upprepades det?

Andreas Hela tiden, tills jag rymde hemifrån. Sedan dess har jag klarat mig utan följdverkningar. Men vet du varför jag odlat så långt hår?

Aurelio Jag kan bara gissa.

Andreas Det är min sorgmanifestation. Jag gråter för resten av mitt liv.

Aurelio Jag beklagar.

Andreas Den gråtande melankolin har sedan dess varit mitt kroniska tillstånd. Hade jag fått dig som styvfar hade jag klarat mig.

Aurelio Även om jag hade velat gifta mig hade jag aldrig kunnat.

Andreas Varför?

Aurelio Jag har alltid varit för fattig för att kunna ta ansvar för någon annan.

Andreas Du ger inte intryck av att vara fattig. Du reser hela vägen hit till Grekland.

Aurelio Jag har tvingats lära mig bli extremt ekonomisk. Jag är tvungen att lämna Sverige ibland, då jag där i längden skulle kvävas av dess mentalitet, snobbism, kulturlöshet och mördande likgiltighet och tröghet. En månadsresa på upp till sex veckor har aldrig kostat mig mer än 1000 Euro. Jag har lärt mig att resa billigt från början. Annars hade jag aldrig kunnat resa och kanske i stället gått under där hemma.

Andreas Hur blev du så fattig? Jag trodde aldrig man kunde vara fattig i Skandinavien.

Aurelio Det är en lång historia.

Lotta Är ni redo för andra omgången? Nu får ni välja.

en av svenskarna Gin. Fyra glas.

Lotta Topp!

David Använd samma glas, var så snälla. Glas är det enda vi har i begränsade mängder. Jag litar på att ingen slår sönder något.

Sven Vi är stadiga på handen, David. Vi spiller inte en droppe.

David Så länge ni är nyktra. Orkar ni andra vänta så länge?

Benjamin Vi följer med sjöslaget med samma spänning som inför en rafflande thriller.

David Kör hårt, era nyktra fyllon, så att vi får äta sedan.

(Samma glas fylls med gin, och de börjar dricka något saktare än whiskyn.)

Aurelio Min familj ägnade sig åt en religiös firma som kostade pengar. Jag var yngst och hängde med till en början, då jag trodde det kunde hjälpa mig att bli författare och att bli av med mitt trauma, som hämmade alla mina relationer. Jag slutade skolan, som då höll på att helt socialiseras och förstöras av vår statsminister, då det stod klart för mig att jag kunde lära mig mera på egen hand. Men vår far såg den ekonomiska faran med firman och vägrade hjälpa sina barn i deras engagemang, och på samma sätt vägrade han understödja min artistiska läggning.

Andreas Din mor då? Hade hon ingenting att säga till om?

Aurelio Hon var helt beroende av honom. Hon var helt oemanciperad. Din mor då? Lät hon din styvfar bara hålla på utan att veta om det?

Andreas Hon var mycket vacker. Hon grät med mig hela tiden. Hon kunde ingenting göra, då han band henne om hon försökte protestera. Men din far var alltså rik?

Aurelio Måttligt. Han var ekonomisk och utomordentligt klok som sådan. När jag insåg vad firman gick för och tog avstånd från den tyst och stilla just för att slippa bråk kastade min mor ut mig hemifrån då hon såg mig som en potentiell fiende till firman, som krävde absolut lojalitet från sina medlemmar. Annars blev man skrotad, och många begick självmord eller fann sig ekonomiskt ruinerade. Den fick dåligt rykte och ansågs som rena hjärntvättsfirman. Jag flyttade hemifrån utan någon hjälp av familjen. Min mors föräldrar var rika, och när de dog ärvde hon en hel del, som hon slösade bort på firman. När sedan vår far dog visade det sig till allas vår förvåning att han genom klok förvaltning och sparsamhet skapat en förmögenhet. Han hade blivit miljonär i all tysthet genom att låta sina inkomster från utlandet stanna utomlands. När detta kom fram ansåg min mor att hon för firmans etiks skull, som ruinerat så många, måste betala arvsskatt för den. Detta hade hon inte behövt, men hon anmälde saken för taxeringsmyndigheterna själv utan att diskutera saken med sina barn. Jag hade då själv ruinerats av taxeringsmyndigheterna, det är en annan historia, så hennes förskingring av familjens pengar till staten blev ett chockartat slag i ansiktet för mig. Hur kunde hon vara så dum? Det fattar jag ännu inte idag. Jag fick veta det efter att det inte kunde stoppas, hon hade hyrt en advokat för att genomföra den omvända svindeln, och för att åtminstone rädda något krävde jag mitt arv, en åttondel, då vi var fyra syskon. Jag kunde inte få ut den förrän förskingringen var genomförd, vilket tog några år. Min andel blev ungefär 65,000. Sedan kunde jag äntligen börja resa.

Lotta Nästa omgång, mina herrar? Jag föreslår cognac!

Sven (något onykter) Fyll på alla de 44 glasen! Snart måste hon trilla av pinn!

Eyvind Hon verkar stadigare än du.

Sven Fyll på glasen!

David (lugnande till gästerna) Det här går nog fortare än beräknat.

Leo Fan, vad det här är roligt! Bara denna underhållning kröner hela festen!

Wolfgang Vem tror ni vinner? Jag tror att oddsen ökar för Lottas del. Jag skulle gärna satsa på henne även om hon måste förlora.

David Ingen ytterligare vadslagning! Om det är något jag vill undvika är det bråk!

Lotta Är ni klara, gossar? (*Alla har sina glas fyllda.*) Klara, färdiga, gå!

Sandy Drick långsamt, era idioter, om ni vill ha någon behållning!

Björn Vem vill inte det?

Andreas Så du blev både utstött och ruinerad av din egen familj för en kapitalistisk religions skull.

Aurelio Nej, det var inte den som ruinerade mig slutgiltigt. Det var min egen skatteprocess.

Andreas Berätta.

Aurelio Jag var lycklig och fri på den tiden. Jag hade en liten anställning som kyrkorganist och levde på litet och bodde enkelt utan badrum och varmvatten men klarade mig mer än väl. Jag hade alltid lagt mig vinn om att vara alla till lags och särskilt myndigheter, varför jag deklarerade varje år fastän jag levde på mindre än vad man måste deklarerera för, men mitt i min lyckligaste skaparperiod fick jag en skönstaxering. Taxeringsintendenten menade att man inte kunde leva på så litet som

jag uppgav, varför jag måste ha tjänat mera, varför hon taxerade mig till det fyrdubbla mot deklARATIONEN. Jag kunde inte ta det på allvar och överklagade direkt, vilket var det enda jag kunde göra. Jag fick vänta på processen i två år, och till min förvåning blev jag fälld utan pardon för att jag inte kunde bevisa min oskuld. Jag måste betala 6000 i skatt, vilket var vad jag förtjänat det året. Jag överklagade igen men vägrades resning ända upp i Regeringsrätten det tredje året, varefter taxeringsintendenten genomdrev min indrivning. Då upptäcktes det, att Studiestödsnämnden begått ett misstag och uppgivit min studieskuld till ett mycket lägre belopp än det verkliga, vilka felaktiga uppgifter jag pliktskyldigast infört i min deklARATION och så fått den att inte stämma exakt, vilket var vad taxeringsmyndigheterna hakat upp sig på, dragit förhastade slutsatser av och dömt mig för utan att ta reda på sanningen. Så fort jag fick veta felet rapporterade jag det genast till taxeringsintendenten. Hon svarade aldrig, och domen stod fast. Hon kunde inte medge att hon gjort fel. Följaktligen ruinerade jag mig själv med att hellre betala alla mina skulder än att ge ett öre till taxeringsverket. Därför blev indrivningen upprepad år efter år fastän jag inte hade några pengar och bara kunde få anstånd med att gå till Kronofogden och göra en lista på allt vad jag ägde, som bara var böcker och musik, ett piano som inte kunde berövas mig då jag behövde det för mitt arbete. I denna veva fick jag magsår och måste därför lämna min organisttjänst och leva på socialen, vars fånge jag förblev i ytterligare sju år, under vilka de själva hela tiden försökte göra sig av med mig utan att lyckas. Skatten blev betald genom att min skatteåterbäring hela tiden togs i beslag. Det enda jag kunde göra för att ta mig an situationen var att ansöka om förtidspension. Den fick jag slutligen efter tio år i skatteprocessens våld, och därmed var jag äntligen fri från socialen. De var lika glada själva åt det, då jag, som alla socialfall, bara varit en pinsam belastning för dem. Men pensionen var den lägsta möjliga i Sverige och föga mer än socialbidraget. När jag så blivit fri efter tio år dog min far, förvånade oss alla med sin hemliga förmögenhet, som han hållit hemlig för familjen på grund av dess engagemang i den dyra religiösa firman, världens dyraste religion, äntligen kunde jag få någon kompensation för mina tio förlorade år i taxeringsmyndighetens och socialmyndighetens våld, som kostat mig hälsa och arbete, och så får min mor för sig att legalisera förmögenheten med att betala en stor del av den i skatt, och gör det, utan att konsultera sina barn. Nå, vad tycker du om det?

Andreas Du måste ha levat under existensminimum i hela ditt liv. Hur mycket under har du varit?

Aurelio När jag hade det som bäst var min årsinkomst 6000 kronor år 1981. Den godtyckliga skönstaxeringen var på 25,000 och existensminimum då var över 20,000.

Andreas Inte konstigt att de fann din deklARATION märklig och svår att tro på.

Aurelio Det fanns många som kunde vittna för mig och bekräfta mitt billiga leverne. Min lägenhet var utan centralvärme och toalett. De hade kunnat besöka mig och se hur jag levde, vilket måste ha övertygat dem från början om att jag faktiskt talat sanning, men de brydde sig inte om det och vägrade höra några vittnen. Domaren i Länsrätten sade uttryckligen till mig, att jag aldrig mer kunde räkna med någon ytterligare rättsförhandling. "Det har vi inte tid med," sade han. Men de hade givit sig tid att dra ett så hopplöst fall som mig inför rätta. Hela processen mot mig med rättegångskostnader och socialbidrag under sju år hade kostat dem miljonen, för att trakassera mig för att jag levde under existensminimum för en deklARATIONEN skull som fått en siffra fel genom andras misstag...

(Plötsligt kräks en av svenskarna.)

- Lennart* Jag är ledsen, men jag kan inte fortsätta längre. Jag måste dra mig ur.
Björn Det är lugnt. Vi är nio kvar som kan fortsätta.
Benjamin Whisky och gin är en dålig blandning.
Björn Du får bestämma nästa drink, Lotta.
Lotta Rödvin, stora glas.
David Fyll på bara fyrtio glas den här gången.
Björn Du ska veta, fröken, att du råkat ut för grabbarna med världens bästa ölsinne.
Lotta Säg det igen när vi är klara.
Sven Är ni klara? Drick!
Sandy (förargad) Fan också, de kan ju inte dricka. De bara super och dricker vin och sprit som om det var öl. Det kan bara sluta illa. Whisky är inte öl. En av dem var redan körd efter bara åtta glas. Ska man suppa ska man suppa försiktigt och inte bara missbruka ädla drycker. De förtjänar en bättre behandling. Om de bara konsumerar dem utan eftertanke hämnar det sig. På det här sättet kommer fler och fler av dem att kollapsa allt snabbare.
David Låt dem hållas, doktorn. De har gett sig in i leken helt själva. Och ju fler som desto fortare hamnar under bordet, desto snabbare är orgien överstånden.
Wolf Borde vi inte få en bit mat medan vi väntar?
Benjamin Det är inte roligt att se dem suppa ihjäl sig medan vi bara får svälta.
David De har ännu långt kvar till maten. Förse er, ni som är oskyldiga.
Sandy Så kanske de av ren hunger super sig själva ännu fortare under bordet.
Benny Låt dem fördärva sig medan vi får njuta av maten. Vi skall inte behöva lida för deras skull.
Tom Precis! *(reser sig och förser sig. Alla utom spritduellanterna följer exemplet, utom Samanta som sitter kvar och har koll på läget, och Andreas med Aurelio, som knappt tycks märka vad som är på gång.)*
Andreas Låt dem inte störa dig. Vi är inte klara ännu. Vad handlar nästa förnedring om?
Aurelio Dra ett kort ur leken. Föreslå vad som helst.
Andreas Mera problem med familjen? De brukar aldrig ta slut.
(En av svenskarna, efter sitt andra vinglas, kollapsar ljudligt och faller under bordet.)
Lotta Ni är som tio små negerpojkar. Vem försvinner härnäst?
Sven Vem var det som försvann?
Björn Jag tror det var Börje.
Sven Det var det nog, för han saknas.
Eyvind Skall vi bry oss om honom?
Sven Låt honom ligga kvar och sova ruset av sig. Han var svag. Han tålde inte mycket.
Björn Han har bara insomnat.
Bo Bara han inte kräks är det bäst att låta honom vara.
Sandy Han drack inte mycket, bara för häftigt. Det är ingen tävling för er, gossar, då bara den kan vinna som kommer sist i mål.
Lotta Tror du dessa dårar, som utmanat mig, har någon chans att överleva?
Sandy Du har åtta kvar att suppa under bordet.
Sven Nästa val faller på oss. Jag föreslår – Armagnac!
Bo Calvados!

Eyvind Grand Marnier!

Lotta Hur ska ni ha det egentligen?

Åke Canteloube!

Sven Vad är det för en jäkla sort?

Åke Har ingen aning, men det låter bra.

Sandy Ta en sort i sänder, stackars ynglingar, men skynda långsamt, för er egen skull!. Annars är ni färdiga genast..

Tom Hur ska man dricka, doktor Sandy? Vad föreslår du?

Sandy Vad som helst men så långsamt som möjligt. Svenskarna har gjort helt fel från början. Man bör börja med vin och ta det försiktigt och framför allt inleda med att vänja munnen med smaken och hålla vinet i munnen och skölja runt det så länge som möjligt, tills det blir ljummet. Sedan bör man avancera till ständigt starkare saker så långsamt som möjligt. Dessa okunniga dårar har börjat med det starkaste och först nu kommit fram till det mildaste och nyttigaste, vinet, när magen och gommen redan är helt bedövade och satta ur spel. Inte konstigt att den ena efter den andra redan kollapsar. De har gjort precis tvärtom mot hur det borde göras.

Bo (kollapsar ordentligt)

Sandy En mindre.

Tom Vad blev det? Armagnac eller Calvados eller något annat?

Sandy Det visste de nog inte själva.

Lotta De är redan så betuttade att de inte längre märker vad de dricker. De kunde lika gärna dricka rödsprit eller blåsprit.

Sandy Ja, med samma entusiastiska brist på urskilningsförmåga, som tilltar hela tiden.

Wolfgang Vore det inte dags för en påtändning, kamrater? Vi behöver ju ingen alkohol.

Leo Några frivilliga kamikadzepiloter? Jag väntar så länge. Jag vill se hur sjöslaget slutar, troligen med alla skeppen sänkta.

Benjamin Det tror jag också.

Benny Mera blod i baljan, boys! Drick sprit!

Sven Vad tror du vi håller på med hela kvällen, gosse? Det är bara vinet som kvaddat oss hittills.

Andreas Den enda nyktra och hälsosamma drycken, Antikens enda medicin som höll den levande ända tills de kristna förbjöd den för att bara reservera några droppar av den till varje gudstjänst. Därför fick man tillfälle att bara dricka under gudstjänsten. Därför tvingades alla bli kristna. Det var kristendomens mest effektiva manipulation för att tvinga alla att bli kristna.

Benjamin Är du antikristen?

Andreas Nej, bara förnuftig.

Benjamin Du ser ut som en satanistisk hårdrockare. Sådana är i regel ateister.

Andreas Låt inte dina fördomar leda dig åt helvete. Min musik är enbart den grekiska folkmusiken med akustiska instrument och världens renaste sång. Hårdrocken är ingen musik utan bara hysteriskt oväsen, som förfalskas genom elektronik.

Benjamin Varför ser du då ut som en hårdrockare?

Andreas Alla fördomar är vilseledande. Att jag för somliga ser ut som en hårdrockare betyder inte att jag inte måste vara motsatsen, vilket jag är.

Benjamin Varför har du då så långt hår?

Andreas Det är just det vi försöker bena ut med italienaren här.

Sven Han är inte italienare. Han är svensk.

Aurelio Finlandssvensk.

Sven Varför bor han då inte i Finland?

Aurelio Jag gjorde det tills jag evakuerades därifrån som inte ens ett år gammal. Därför fick jag aldrig chansen att lära mig finska.

Sven Varför talar du då finlandssvenska?

Aurelio Därför att det är den bästa svenskan. Ni rikssvenskar bara sluddrar. Ni förstår ju inte finlandssvenska längre, den enda riktiga svenskan med oförminskat ordförråd. Ni måste ju till och med översätta finlandssvensk litteratur till rikssvenska, för att ni har glömt hälften av ert eget ordförråd. Ni vet ju inte ens längre vad konjunktiv är för något.

Sven Du din djäväl ska inte visa dig stöddig bara för att du inte är en av oss.

David Inte slåss, mina herrar, vad som helst men inte det. Ni är här för att dricka. Glöm inte det.

Lotta Just det! Till saken!

Eyvind Var var vi någonstans? Vad var det vi skulle dricka?

Lotta Bry er inte om det. Drick vad som helst. Resultatet blir det samma ändå.

Sven Då föreslår jag fyra glas calva på raken. Den som klarar alla fyra på raken utan att pausera klarar av vad som helst och måste vinna över denna lilla förargliga kvinna.

Lotta Ni började. Provokationen var eran.

Björn Kör hårt! Fyll på!

Eyvind Drick ur! Fall ut! Varje tomt glas är en merit!

Sandy De seglar entusiastiskt i kvav allihop för att de inte fattar sjömärken.

Benjamin Det är ju ett sjöslag, doktorn. Det gäller att bara panga på.

Sandy Blinda dårar! De kan ju inte ens styra!

Benjamin Det är en helt annan sak. I sådana här sjöslag behöver man inte styra.

Sandy Jag menar sig själva.

Benjamin Det är också en helt annan sak. Ger man sig ut för att segla i kvav skall man helst inte kunna styra och allra minst sig själv.

Aurelio Nu är de i gång igen.

Andreas Huvudsaken är att de tycker det är roligt. Där har vi ett ämne. Har du aldrig haft problem med alkohol eller droger?

Aurelio Nej, faktiskt inte. Det var en klar fördel med min italienska uppfostran. Från tidigaste början vandes jag vid vin. Därför har jag alltid varit nöjd med att bara hålla mig till vin. Min farfar, fastän han bodde i Finland där vin då var sällsynt, lade sig vinn om att alltid ha vin hemma med goda marginaler. Min far följde samma princip liksom även jag och vår vän här. Jag hade känsliga lungor från början och kunde hosta i månader för en liten förkylnings skull, varför jag aldrig rökte halsbloss då jag hellre ville behålla mina lungor. Därför rökte jag aldrig något annat. Droger kriminaliserades från början, jag ville aldrig ha problem med rättvisan, varför jag aldrig ens riskerade något sådant, fastän det var oerhört frestande genom att nästan alla mina jämnåriga gjorde det för att det var förbjudet. Den hårda förföljelsen av harmlösa haschrökare gjorde frestelsen oemotståndlig. Kanske det var just för att undvika bråk med myndigheter som jag fick mera av den varan än någon av mina jämnåriga.

Andreas Blev det andra bråk med rättvisan än med taxeringsmyndigheten?

Aurelio Jag är cyklist och hade cyklat i min stad i 37 år och kunde trafiken utantill. Det finns en korsning i staden där det ofta händer olyckor. Backen ner mot korsningen är utan cykelbana, och korsningen har trafikljus. Jag brukade cykla den vägen minst tre gånger i veckan för att vid korsningen svänga till höger till en cykelbana. Nerförsbacken har två filer, bilarna kör snabbt där och lämnar dåligt eller inget utrymme för cyklister, varför det vid rött ljus måste uppstå irritationsmoment när en cyklist måste stanna och sedan har en långsam och vinglig start när han kan fortsätta. Ingen cyklist vill ha hundra bilar bakom sig och vara i vägen för dem. Därför brukade jag ta upp cykeln på trottoaren, som är hög, och leda cykeln förbi stoppljuset utan att passera stoppstrecket. Just denna dag förekom det två poliser placerade där bara för att ta fast cyklister som kom förbi vid rött ljus bara för att de körde mot rött ljus. Den närmaste polisen var 23 meter från stoppljuset. Han tog fast mig och ville bötfälla mig. Jag vägrade skriva på då min manöver bara hjälpt trafiken och varit idiotsäker och inte ens olaglig, då jag tagit mig förbi trafikljuset utan att beträda stoppstrecket. Han vägrade lyssna på det örat, och jag vägrade skriva på böteslappen. Därför blev det rättegång, som ägde rum strax före jul. Fastän mitt "brott" inte ens kunde bevisas, polisen hade inget vittne, utan ord stod mot ord, i sådana fall borde den anklagade frias, men domaren gjorde motsatsen. Liksom i taxeringsprocessen var sex nämndemän tillstådes med stenansikten som aldrig sade ett ord och aldrig drog på munnen, som likväktare. Jag bötfälldes till ett belopp på 700 kronor, som då utgjorde en femtedel av min månadsinkomst. Jag hade gjort allt vad man kunde ha gjort, överklagat, skrivit en petition för att belysa det absurda förfarandet och framhållit en klar bevisning av att jag inte brutit mot någon lag, då lagen sade, att körning mot rött ljus med cykel bara kunde bötfällas om man överskred stoppstrecket. Liksom vid taxeringsprocessen vägrade någon högre instans att befatta sig med mitt fall. Den polis som haffat mig var okänd för att fälla cyklister för ingenting, till exempel flickor som cyklade på vänster cykelbana i stället för höger, när gatan inte medgav att man kunde korsa den på grund av spårvagnsstaket och hon skulle ta av nästa gata till vänster. Han hette Nils Åsnelöv, som nästan faktiskt betyder *Asshole*. På våren hände en olycka just vid den korsningen. En polisbil körde mot rött och blev påkörd av en privatbil i sidan så att det smällde över hela gatan. Tyvärr satt inte Nils Åsnelöv i bilen utan bara en helt oskyldig polis som har rätt att ha bråttom. Han hade *för* bråttom av smällen att döma. Ingen dog, men två bilar blev skrot.

(En svensk, Jörgen, drattar av stolen och är medvetslös. De andra försöker väcka honom till liv men misslyckas.)

Sandy En mindre.

Lotta Min tur, mina herrar. Jack Daniels!

David Det går framåt. En mindre hela tiden.

Benjamin I tämligen jämn takt.

Tom Var inte orolig. Rytmen kommer att accelerera.

Lotta Kan ni hålla i flaskan och glaset, mina herrar? Inget fusk tolereras. Den som fuskar med starkt spill är ute genast. Stora syster här (*indikerar Samanta*) bevakar er, och hon är nykter.

Björn Snacka inte, utan fyll på, för helvete!

Sven Det är ju det jag gör. Märker du inte det? (*spiller*)

David (ger ett tecken till Benny) Hjälp dem. De kan till nöds hålla i glaset men inte i flaskan.

Benny En så god gärning gör jag gärna. Det är ju ett heligt förtroendeuppdrag. Varje utspilld droppe är en katastrof.

David Du har rätt perspektiv på krisen. Du är av allt att döma nyktrast av alla pojkarna. Därför får du det överviktiga uppdraget.

Benny Jag tackar för den äran.

Tom Sup till nu, pojkar! Man lever bara så länge man lever!

Benjamin Du menar, att man super bara så länge man super.

Tom Ungefär så.

Björn Ni snackar bara skit, era nyktra djävlar!

David Bli inte aggressiv, Björn.

Björn (arg) Jag är lika aggressiv som jag är nykter!

Sven Det är rätt, Björn. Sup till ordentligt, så vi vinner vadet.

Eyvind (ser att Lottas fyra glas är tomma) Var det du som sa nånting om fusk?

Lotta Jag har druckit upp dem. Ni ligger långt efter och helt i lä.

Samanta Det är sant, pojkar. Jag har sett henne göra det.

Sven Är ni i maskopi med varandra?

Lotta Är du paranoid?

David Det stämmer, Sven. Jag såg henne också göra det. Det är lugnt. Snabba er nu, så att ni blir klara med er extremt utdragna duell, så att någon av er kanske kan få någon mat innan han kräks för sista gången.

Björn Här kräks ingen för sista gången, din oförskämde fan!

Leo Förolämpa inte värden, din oförskämda fan!

Björn Det är ju han som förolämpar oss!

Leo Är det då så oförskämt att påpeka att ni kräks mer och mer hela tiden?

Björn Tigger du stryk, din idiot?

Leo Ska du säga, din jävla fascist!

Björn Vi har aldrig haft fascism i Sverige. Från vilket jävla fascistland kommer du, din luspudel?

Leo Vi har utrotat fascismen i Västtyskland 1945 och i Östtyskland 1989. När har ni utrotat eran?

Björn Vi har aldrig behövt göra det, din urmodiga hippie!

Leo Nej, i stället har ni utrotat alla era hippies. Ni behövde 300 poliser för att vräka ett ensamt hippiepar i Jämtland. Var det bättre?

David Sluta nu, pojkar. Annars dömer vi dig till att ha förlorat din del av vadet, Björn.

Björn Då är du orättvis, för jag har ännu inte förlorat det!

David Jo, det har du, om du bär dig alltför illa åt och förolämpar mina gäster.

Björn Det är ju han som förolämpar mig!

David Gör han? Nej, han ger dig bara svar på tal, medan du har kallat honom luspudel, idiot, urmodig hippie, fastän hippisarna är inne på tredje generationen, och han inte har kallat dig för mer än vad du är, din fascist.

Björn (häpnar, fattar inte vad han hör) Jag kunde åtala dig för ärekränkning!

hippisarna (gapskrattar)

Björn Vad var det för roligt med det?

Tom Fattar du inte, Björn, att du bara gör dig mera löjlig hela tiden?

Björn (kastar ursinnig sitt glas i golvet, så att det går i tusen bitar) Om jag stannar längre här går jag bärsärkargång! Jag skiter i ert jävla vad! Jag skulle aldrig ha kommit hit! (lämnar rasande)

Tom En mindre.

Benjamin Och han var inte ens full. Vilken miss!

Sven Hur många är vi kvar?

Eyvind Det ser illa ut, Sven. Det är bara hälften kvar.

Sven Låt oss köra hårt då, så att det blir någon kvar innan vi alla ligger där.

Eyvind Det har vi ju gjort hela tiden.

Sven Påminn mig inte om det. Hur många är vi kvar?

Eyvind Det sade jag ju nyss.

Sven Jag är ledsen, men jag kan inte räkna längre. Hur många är hälften?

Eyvind Hur många kan du se?

Sven Jag vet inte riktigt. (*kisar och försöker krampaktigt urskilja dem*) Kanske sju, kanske tolv.

Eyvind Då har du räknat fel.

Sven Det är ju därför jag ber dig räkna dem åt mig.

Lotta Vad spelar det för roll. Ni drattar ju alla ner i alla fall.

Sandy Glöm inte vad ni är här för, era odågor. Ni är bara här för att supa ihjäl er åtminstone tillfälligt. (*till de andra*) Är det inte en fröjd för er, att se dem en efter en bli fullständigt oförmögna att manövrera sina egna kroppar? Man kan nästan se hur hjärnorna rasar ner i tarmarna på dem och hur deras ögon blir tommare och tommare. Snart blir det inte bara kräkningar och skeppsbrott utan även explosiva tarmutlösningar.

Aurelio De har känsliga magar, doktor Sandy.

Sandy Tror du inte jag ser det? Problemet är att de inte fattar det själva. Onykterheten tar ingen hänsyn till hälsan. Därför bör man aldrig dricka om man inte samtidigt kan förbli nykter. (*höjer sitt glas och skålar*)

Lotta Nå, mina herrar, vad föreslår ni?

Sven Armagnac!

Sandy (*till Lotta*) Det påskyndar upplösningsprocessen, Pana Lotta. Är ni inte nöjd nu?

Lotta Jag hade varit nöjdare, om inte Armagnac hade varit så äckligt.

Sven Ännu har vi en chans, Eyvind.

Eyvind Ja, så länge vi lever, men inte längre.

Leo Kör hårt, era tappra krigare i dryckens slag!

Wolfgang De skulle må ännu bättre om de också fick spetsa sina glas med litet syra. Eller om de fick varva tömningarna med litet grönt gräs.

Eyvind Vilka tömningar?

Wolfgang Glastömningarna, förstås!

Sandy Deras vansinniga spritblandningar fungerar som ricinolja. Snart har vi tömningar här av alla de slag.

Åke Jag är ledsen, pojkar... (*drattar under bordet och börjar genast snarka hårt*)

Lotta Han slapp armagnacen.
(*Någon börjar hicka under något bord.*)

Wolf Vad är det jag hör? Eller hör jag i syne? Något extra ljud har blandat sig med snarkningarna.

Benjamin Det är bara Lennart som hickar.

Wolf Jag trodde han sov.

Benjamin Han är så berusad att han inte ens vaknar av en hicka av högsta graden.

Wolf Ska vi väcka honom?

Benjamin Det blir svårt det också.

Leo Väck aldrig någon som sover, gossar. Då hinner inte själen tillbaka till kroppen i tid.

Sven Vad fan snackar du om?

Leo Din stackare, du är så full att du inte skulle fatta vad man än sade till dig. Det vet minsta småbarn i hela Asien, att man utsätter en sovande människa för livsfara om han väcks innan han sovit ut. För många lämnar själen kroppen under natten och är ute och flyger i andra dimensioner än verklighetens falskspelarvärld. Och många dör sovande under natten när de blivit trötta på sina egna kroppar. Det är det lättaste sättet att dö på.

Eyvind Han vet inte vad han talar om.

Sandy Tvärtom, han vet mer än de flesta.

Tom Drick nu, pojkar, så att ni blir färdiga någon gång.

Benny Det blir de aldrig, så som de håller på.

Benjamin Vad menar du med det? Jag tycker de försöker sitt bästa.

Benny De snackar ju bara skit hela tiden och kommer aldrig till saken.

Mireille Jag tycker det här börjar urarta mer och mer.

Samanta Det vet du väl, Mireille, att fester bara är till för att urarta hela tiden.

Mireille Men här gick det för långt från början.

Miranda Och det har varit väldigt roligt hela tiden.

Maria Jag tycker nog i alla fall att det kräks litet väl mycket här, i synnerhet under bordet.

Miranda Var glad för att det är under bordet. Det kallar jag gott ölsinne.

Andreas Har du aldrig haft problem med kvinnor, Aurelio?

Aurelio Nej, genom att jag alltid varit fattig har jag aldrig kunnat ta ansvar för en familj. Därför har jag sluppit alla sexuella problem. Närhelst jag lockades in i ett förhållande har jag sakta och stilla dragit mig baklänges för att skona både mig och parterna. Det har kanske varit min fattigdoms enda välsignelse. Det har räddat både mig och mina partners från ohållbara situationer.

Andreas Så du har ändå haft förhållanden?

Aurelio Vem har inte det? Lyckligtvis minskar dock driften ständigt med åren, och jag hade nog med problem som ung med min egen familj.

Andreas Men de tog väl slut när du skildes från dem?

Aurelio Tyvärr inte. Vi hade ett hus i Finland...

Andreas Berätta.

Aurelio Det tillhörde mina morföräldrar, och under deras sista år där var jag den i familjen som var mest där och hjälpte dem. Det var en gammal fiskarstuga ute i skärgården med både trädgård och strand och en tomt på en hektar, som det gällde att sköta, i synnerhet den långa stranden som samlat skräp under hela vintern utom en ansenlig trädgård. Det gällde också att hålla taket rent och att ständigt förnya vedförrådet. När mina morföräldrar dog vid hög ålder var arvingarna min mor, min faster som bodde i USA och ytterst sällan kom till Finland, samt min kusin, som varit där mest och gjort mest vid sidan av mig av deras barnbarn. Min äldsta bror var bara en gång där efter deras bortgång, vilket var andra gången på 20 år. Min syster och hennes familj var där varje sommar efter deras bortgång, medan hon tidigare inte varit där på 13 år. Min andra bror började också komma dit efter deras bortgång efter att tidigare varit där en gång på 11 år. Efter deras frånfälle kom han ut nästan lika sällan. Den som mest skötte stället utom jag var min far, som var där varje sommar.

Under de senaste 16 åren hade jag missat tre somrar allt som allt på grund av mina ekonomiska problem. Jag var där 20 år i sträck, och det hade blivit 40 om inte min mor 1994 hade förbjudit mig att komma dit efter sin groteska ekonomiska dumhet efter min fars bortgång.

Det var direkt på det som min kusins ampra hustru krävde att endast en av oss skulle ha arvsrätt till lantstället, och hon hävdade att endast ett av deras barn också skulle få det. Hon lydde sin man, som hade önskat det. Just den sommaren var jag i Tibet, och min mor var lättpåverkad efter min fars bortgång, i synnerhet i sin ekonomiska förvirring. Kusinhustrun lyckades få henne till att skriva över stället på min närmaste bror. Jag fick inte veta det förrän jag kom tillbaka från Tibet. Det sista jag ville och var förmögen till var bråk, i synnerhet med familjen, så jag sade ingenting hur mycket jag än blödde invärtes, men jag rådfrågade en advokatvän om någonting kunde göras åt saken. Ja, man kunde överklaga rättsbeslutet, vilket krävde en process mot den egna familjen och vilket skulle kosta pengar. Det var två fullgoda skäl för att inte göra det. Nästa sommar förbjöd mig min mor att komma dit när hon var där hela sommaren.

Vid ett senare skede hade jag en diskussion med min bror om han inte tyckte det skulle vara korrekt att dela ansvaret med mig, som var där mera än han. Han vägrade. Korrespondensen finns kvar och är ett vattentätt vittnesmål i saken.

Min mors försvar för saken var, att hennes tre andra barn i stället skulle få ärva hennes Stockholmsvåning. Det löftet hade hon antagligen glömt när hon sålde den för ett dåligt pris för att flytta till min närmaste bror i Norge.

Min faster var utan barn, så vid sitt frånfälle måste hon släppa sin andel åt oss. Jag levde på hoppet att hon skulle ha den rättvisa godheten att överlåta sin rätt åt mig, då jag fortfarande var den av oss som var mest där och arbetade. I stället överlät hon den åt min bror och kusin. Min kusin, fick jag veta senare, hade hoppats hon skulle ge den helt åt honom, då han gjort mest för stället och satsat mera pengar i det än min bror, som mest bara kom dit för att festa och fira. Kort därefter skilde han sig från sin äldre ampra hustru och överlät då sin andel åt sina söner, av vilka den ena var adopterad. Han hade då tydligt glömt hur han 15 år tidigare önskat att bara en per generation skulle ha det juridiska ansvaret. Han flyttade med sin nya hustru till södra halvklotet. Jag har fortfarande de bästa relationer med hela min familj och kanske bättre än någonsin idag, kanske just för att jag valt att aldrig bråka. Det är hela historien.

Andreas Det hade kunnat bli ett bittrare inbördeskrig än något världskrig.

Aurelio Det var just den möjligheten jag till varje pris ville undvika. "Fred till varje pris" har alltid varit mitt rättesnöre.

Andreas Och så får du hela rättsstaten emot dig för ingenting om inte rena misstag, medan du trampas under fötterna av hela din familj. Att du inte blivit sjukare för det, och inte konstigt att du fick magsår.

Aurelio Det var innan jag berövades mitt ansvar för familjestället med juridiskt våld.

Andreas Tänker du fortsätta ta praktiskt ansvar för det?

Aurelio Naturligtvis, om jag får.

Andreas Har du varit med om något verkligt krig?

Aurelio Det verkligaste har varit det osynliga bittra kriget inom Kinas gränser, som för tibetanerna och uigurerna konsekvent har varit ett pacifistiskt krig i form av civil olydnad och fredliga demonstrationer, medan det för kineserna har varit ett

inbördeskrig mot det regerande totalitära kommunistpartiet som ständigt tilltagit i våldsamt styrka. Härom året förekom det 90,000 våldsamma lokala konflikter från folkets sida mot övermakten. Kina slog in på helt fel väg när det 1989 öppnade eld på Himmelska Fridens Torg mot det egna folket och mot ungdomen, som skall ta över Kina i framtiden, och samma år fick Dalai Lama Nobels fredspris för att han erbjudit Peking att uppge alla sina krav på självständighet i utbyte mot större friheter som autonomi, vilket Kina vansinnigt nog vägrade. Det var det mest välmotiverade fredspriset någonsin. Dalai Lama och Aung Sang Sui Kyi av Burma är världens största hjältar idag för sitt envisa men passiva motstånd mot världens värsta diktaturer, som berövat dem deras länder med orätt. Han kallar henne sin lillasyster. – Hur är situationen för våra festkolleger?

Andreas Två till tycks ha dukat under lika tyst och stilla som om de verkligen gjort det.

Aurelio Men snarkaren och hickaren håller ännu på.

Andreas Men tämligen oregelbundet. Ibland snarkar och hickar sådana i takt men inte dessa.

Benjamin Vad håller ni två på med egentligen där borta? Ni äter ju inte.

Aurelio Är det verkligen bara två kvar av svenskarna?

Benny Ja, Sven och Eyvind. Alla de andra är uträknade.

Leo Lik överallt, och det är inte bara tomma flaskor.

Wolf Nej, alla är fulla.

Wolfgang Vem blir sist? Damen eller biffarna?

Benjamin Jag har alltid hållit på damen från början.

Wolf Självklart. Hon visste vad hon gjorde. Det visste inte biffarna.

David Kom ihåg, ingen vadslagning! Dessutom är det för sent nu.

Miranda Heja feminismen!

Wolf I synnerhet när den inte är militant.

Sandy Jag trodde aldrig damer kunde klara sig så bra i sjöslag.

Wolf Hon är dessutom bara ensam.

Sandy Hur står det till, Pana Lotta?

Lotta (tämligen ankommen) Jag kan ännu stå på benen. Det kan inte de där töntarna.

Sven Det kan vi visst!

Lotta Bevisa det! Du har aldrig varit övertygande!

Sven (reser sig med möda, står ett ögonblick på skälvande skakiga ben och faller plötsligt omkull, helt redlös)

Benny (bredvid honom, tittar ner på honom bakom bordet, konstaterar) Han är ute.

Mireille En skrävlare kvar.

Lotta Det är min tur. Champagne! (höjer glatt sitt glas för att få det fyllt)

Eyvind (fortfarande vettig men sluddrig) Jag har ett förslag, damen.

Lotta Nå?

Sandy Kom inte med några skändliga förslag nu, gosse! Det är för sent! Med fyllan växer lusten men minskar potensen.

Tom Det är väl ingen här längre som ens orkar resa på staken?

Eyvind Ni är alla bakom flötet. Är ingen av er nykter längre?

Wolfgang Självklart inte. Vi väntar bara på att få tända på.

Lotta Förslaget, min herre!

Eyvind (sluddrande) Häften var?

Sandy (glatt beundrande) Det kallar jag en fyndig affär! Båda vinner på det.

Lotta Femtio tusen var... Om ingen har någonting emot det? (*ser sig omkring*)
Samanta, du är vår domare.

Samanta Oavgjort. Godkänns utan vidare. Ni har båda vunnit. Fall inte ihop, *Eyvind*! Du har halva vinsten inom räckhåll!

Eyvind Det var inte meningen att det skulle gå så här... Det har varit en ära för mig, madame, att få kriga på liv och död med er. (*kysser vacklande hennes hand*)

Lotta En ännu större ära för mig, min herre, emedan ni överlevde trots de självklart dåliga oddsen för er del.

Eyvind Men en annan får sköta det administrativa i affären. Jag kan inte längre skilja en *Selma* från en långsjal... (*dråsar ner i en stol*)

Sandy Saken är klar! Ingen överklagar domen! Ni har kämpat tappert, mina vänner!

Eyvind Och jag har lärt mig något på vägen. Det är sista gången jag vinner ett sjöslag av sådana proportioner. (*somnar in*)

Lotta Jag önskar jag kunde bjuda alla de insomnade på en drink. Det är de värda.

David Det är det min sak att göra. Synd att ingen av dem nu får höra mitt välkomsttal...

Sandy Det är ju det vi har längtat efter hela eftermiddagen! Du inhiberar väl det inte bara för att en tredjedel var korkade nog att missa det?

David Absolut inte! Jag har förberett det alltför länge...

spridda röster Låt höra! Sätt i gång! Res dig upp! Högre! Vi väntar! (*etc.*)

Andreas Vet du vad han tänker säga?

Aurelio Jag vet bara att det måste bli långt. Jag har fruktat detta ögonblick hela tiden.

Andreas Han tänker väl bara inte gifta sig?

Aurelio Tvärtom, är jag rädd för.

Sandy David, vi väntar!

David (*reser sig något försiktigt*)

Benjamin Ni har inte besvarat min fråga. Vad håller ni på med egentligen?

Aurelio Vi bara diskuterar.

Tom Starta inte fler krig och dueller, Benjamin.

Benjamin Vad är det då ni diskuterar? Och vad gör ni under bordet?

Andreas Vi är inte under bordet. Det är bara alla svenskar som är det.

David Bra. Då kan jag uppskjuta talet och sätta mig ner så länge.

Andreas Försöker du insinuera något?

Benjamin Er kontakt verkar väl intim för att inte verka misstänkt, som när man viskar i sällskap.

Aurelio Vi bara pratar om sådant som också David kommer att prata om.

David Tänker ni också göra det?

Sandy Vad då? Gör oss inte besvikna, David. Håll talet.

Andreas (*reser sig*) Om du misstänker att vi kan ha homosexuella tendenser, Benjamin, är det den värsta förolämpning du kan meddela mig, som bara kan baktända. Vi är båda asexuella.

Benjamin Varför har du då så långt hår?

Andreas Kanske just därför. I alla tider i alla kulturländer har långt hår alltid betecknat jungfrulighet. Vilket sexistiskt barbarland kommer du ifrån?

Benjamin Det finns alla typer av sexualitet, som heterosexualitet, homosexualitet, bisexualitet, nekrofil, pedofili och alla perversioner, men det har aldrig funnits någon asexualitet.

Andreas Vill du påstå att exempelvis Jesus inte kan ha varit asexuell eller kysk?
Benjamin Det finns inga bevis för det.
Andreas Finns det bevis för motsatsen?
Benjamin Nej.
Andreas Alltså. Håll käften! (*sätter sig*)
Sandy Får vi höra ditt tal nu, David?
David Om ingen annan har något annat att säga...
Wolf Det har bara pratats skit hela dagen. Låt oss äntligen höra något vettigt!
Sandy Nu har du chansen, David.
Wolf Bli seriös!
Benny Vi spricker av nyfikenhet.
David Det lär ni inte göra. Snarare motsatsen.
Wolf Vad är motsatsen?
David Implodering. (*reser sig, klingar i glaset helt i onödan – allas uppmärksamhet är total*) Det är min avsikt att förklara anledningen till denna fest. Jag skulle ha hållit välkomsttalet genast i början, för att göra festen desto mera meningsfull, men mycket kom emellan, däribland ett helt sjöslag, som blev ganska omfattande. (*någon munterhet*) Men några har ändå överlevt, medan de enda som dukat under var de enda ordentliga av oss.
Lotta (muntert) Mitt fel!
David Alla ni andra är mer eller mindre udda typer utanför samhället, hippies, som tagit steget själva på livstid, och de som inte gjort det frivilligt. Mest fallen är jag själv, som lämnade Skottland för thatcherismens skull svärandes att inte återvända så länge hon var kvar. John Major var något bättre, men mr Blair blev rena katastrofen när han föll för Bushmannens terrorförelse. Hur kunde han gå på en sådan bluffmakares finter och världsbedrägeri när han ändå började så bra?
Sandy Alla politiker är misslyckade.
David Nej, det har funnits en och annan bra, som Dag Hammarskjöld, Olof Palme, Anna Lindh, Martin Luther King, John F. Kennedy, Robert Kennedy...
Wolf De borde ha vetat bättre än att bli politiker. Det var deras livs misstag. De gav sig in i politiken som Orfeus gick ner till de döda, de var för goda för politiker, och därför mördades de av de döda i politiken, genom anonymt bakhåll, det lömskaste attentatet av alla.
David Strunt i det. Jag fastnade här, och det var nog bättre, då Grekland inte deltog i likvideringen av Irak för massförstörelsevapens skull som Amerika försett dem med och trodde att fanns kvar.
Sandy Du menar att vi alla är misslyckade. *How kind of you.* Själv dricker jag och har druckit i hela mitt liv och har bara mått bättre för det. Jag hoppade liksom du självmant av min karriär som assistent hos doktor Montaigner i aidsprojektet. Jag hoppas ingen av er här har aids, för det är och förblir en obotlig och mycket smittsam sjukdom.
Leo Ingen risk!
Sandy Inte ens hundraåringar kan längre gå säkra för den risken.
Lotta Jag har tagit den risken i hela mitt liv och aldrig varit rädd för den. Därför tål jag vad som helst.
Benny Vi har sett det.
Wolf Låt nu David fortsätta tala.
David Inte heller jag har fått aids, och likväl är detta min sista fest.

Miranda Hur så?

Melissa Vad menar du?

Samanta Tänker du lämna oss?

Sandy Säg bara inte att du tänker resa hem till Skottland.

David Nej, jag tänker begå självmord.

Benjamin Det fattades bara det.

Aurelio Oacceptabelt.

Benny Var inte dum nu, Davy.

Wolf Han bara gör sig till.

Sandy Vad tar det åt dig, David? Skall detta vara en sorts skämt?

Leo Nej, han menar allvar, men det är inte allvarligt. Jag har många gånger tänkt göra det men aldrig gjort det.

Tom Så brukar det vara.

Miranda Han bara bluffar.

Mireille Tror du det?

Samanta Det tror inte jag. Han tänker verkligen lämna oss.

Lotta Unge man, du vet inte vad du säger.

Andreas Får man fråga varför?

David Jag är trött på min sjuka kropp, som ständigt bara samlar på sig nya krämpor, och att bedöva sig med droger och sprit bara förvärrar dem i längden. Jag har fått nog. Jag vill börja om från början. Jag blir otåligare för varje dag och kan till slut inte hejda mig. Därför ville jag träffa er alla än en gång innan det var för sent, mina bästa vänner i Grekland, alla ojuste behandlade av samhället och några andra lyckligt här från andra länder av en tillfällighet. Det passade så bra. På så sätt kan jag lämna detta livet lycklig till sinnes och hoppeligen vakna upp i en annan värld med en friskare kropp, även om det bara skulle bli en själ – och ge er samtidigt en fest som ni aldrig skulle glömma.

Sandy Vad du är melodramatisk. Du gör det nästan pekoralt.

David Tyvärr kunde inte alla komma, det är alltid så, förhinder uppstår, men vi hade turen att få andra objudna med oss i stället. Därigenom fick vi ett helt drama till skänks genom den rafflande vin- och spritduellen, som inte kunde ha avlöpt lyckligare än den gjorde, oavgjort innan man nådde fram till den tionde flaskan. Ingen kunde bli sur av en sådan utgång.

Aurelio Hur tänkte du göra det, David?

David Helst supa mig till döds redan i kväll. Går inte det får jag försöka igen och ta till hårdare droger. Det finns alltid heroinmetoden, som är drullesäker.

Sandy Bättre att hålla på och supa ihjäl sig så länge man lever tills man på ett naturligt sätt dör, vilket man kanske just därför då inte gör.

Wolfgang Det skulle jag också rekommendera. Jag har tillgång till alla droger du skulle kunna behöva. Du skulle kunna hålla på hur länge som helst, och det skulle bara bli roligare hela tiden.

Sandy Jag håller med Wolfgang. Du har ju bara börjat.

David Börjat vadå?

Sandy Börjat leva.

Benjamin Och med så sköna ynglingar omkring sig...

Andreas Inga ytterligare förolämpningar, om jag får be.

Wolfgang Och vad gör en sådan som du här? Du verkar inte alls på något sätt utslagen eller på fel sida om livet. Är du Davids vän eller doktor Sandys eller din nya polares?

David Han är white metal rockare.

Wolfgang Och vad fan är white metal? Det finns ju bara hard metal och black metal. Vad innebär white metal?

Andreas Vi drogar inte. Vi spelar till intelligenta texter med någon mening och ibland psykologiskt djup. Och vi använder aldrig högtalare.

Wolfgang Vad är musik utan högtalare? Då hör man ju ingenting.

Andreas Det är för att man blivit döv av högtalare. Det finns akustiska gitarrer som låter bättre. Den är fri från oväsen. Högtalare förvandlar lätt musik till oväsen.

Wolfgang Och hur hamnade du här?

Andreas Jag känner doktor Sandy, som en gång räddade mig ur träsket och fick mig att avstå från självmord.

Benjamin Genom kärlek?

Andreas Varför återvänder du hela tiden till din vulgära sexism?

Benjamin Människan är född sexistisk. Om hon inte är sexistisk är hon inte naturlig.

Andreas Det finns någonting som kallas självbehärskning. Om en människa inte kan behärska sig är hon ingen riktig människa.

Benjamin Och din nye vän här, kommer han heller aldrig ut från den sexuella torken?

Aurelio Vi är inte kemiskt kastrerade, om det är det du menar.

Samanta Börja inte käbbla nu igen, era dårar. Hur kan ni rädda David? Doktor Sandy kunde tydligen rädda Andreas. Kan han rädda vår David?

Aurelio Låt mig försöka. Jag har en historia att berätta. Du undrade om jag har varit på den sexuella torken, Benjamin. Nej, är svaret, för jag har alltid arbetat, även om jag aldrig fått någon lön. Detta är livets hemlighet, David. Lyssna nu noga.

Andreas Jag visste att han hade någonting kvar.

Aurelio Redan som åttaåring bestämde jag mig för att bli författare som stor och började skriva redan i skolan. Åtta år senare började jag skriva noveller och skickade in mitt första manus följande år, en längre novell i två kapitel, till en novellpristävling. Den fick inte något pris, men som om den månadstidningen ytterligare ville understryka det negativa utslaget tillfogade den, att den inte heller på något sätt ville publicera den. Det var bara en oskyldig pastoral spökhistoria från skärgården från före första världskriget, och författaren fick det intrycket av det dubbelt negativa svaret, att förlaget fattat mer eller mindre avsky för författaren. Denna tendens höll i sig. Förlagen var strängt och kallt avvisande, somliga till och med avrättande med en total nedgörande kritik av en medeltidsroman till humanismens försvar i mörka tider, vilket med åren övergick till tomma formler, som förlagen upprepade i varje ny refusering. Inte ens när jag själv besökte dem för att hämta ett refuserat manus kunde jag få veta vad de egentligen tyckt, någon kritik eller anledningen till refuseringen. De enda som svarade positivt var små undantagsförlag som hotades av konkurs, och flera av dem gick i konkurs eller drabbades av orättvisa skatterazzior, som i fallet Ingmar Bergman, som drev dem utomlands. Till slut började jag inte ens längre få tillbaka mina manus. När jag gick till förlaget och frågade vad som hänt med manuset fick jag veta, att det dokumentstrimlats, då man gjorde så med manus som ej på förhand begärts tillbaka vid refusering, men det var just vad jag hade gjort. De beklagade och gav som

ersättning en billig svensk deckare av något slag. Manuset hade varit en roman om Tibet.

Det viktiga med denna historia är, att jag aldrig upphörde att skriva nya saker och att skicka in dem, fastän varje refusering var ett orättvist svärd genom hjärtat.

En god vän till mig föreslog, att jag skulle försöka ett projekt med universitetet. Professorn blev entusiastisk över min idé och lovade rakt ut publicering vid dess fullbordan. Desto hårdare arbetade jag i fyra år för just detta, och vid slutresultatet tog professorn allting tillbaka med nedgörande kritik. Så gör man inte. Ger en professor ett löfte skall han hålla det.

Hos andra förlag försvann manusen och ingen var ansvarig. Vissa förlag var rena bunkrar som sinnessjukhus – omöjliga att ta sig in i utan kod och med obefintlig porttelefon, och som det var lika omöjligt att ta sig ut ur sedan.

Ett förlag jag skickat manus till i 30 år, ett av landets största, och som alltid refuserat om dock utan någonting annat än den tomma negativa beskedformeln, överraskade mig med att vid sista refuseringen meddela, att manuset makulerats, de gjorde så nu sedan ett halvår, fastän jag bifogat ett artigt brev med önskan om retur vid refusering. Det var en bok som jag själv tryckt upp för dyra pengar. Jag hade aldrig kunnat ana något hot om makulering, då de aldrig gjort något sådant tidigare under trettio år, varför det blev min värsta refuseringschock dittills. Ett bokförlag hade helt sonika förstört en hel dyr bok, då den bara förelåg i sex exemplar.

Likväl fortsätter jag att skriva trots total negativism i hela den svenska bokbranschen. Sverige är fullt av ratade författare som ägnar sig åt bitter kverulans sinsemellan och känner sig misslyckade utan att vara det.

Wolf Hur mycket har du skrivit?

Aurelio Bara 240 dramer, som alltså faller i skuggan av sådana otroliga produktioner som Lope de Vega och Carlo Goldoni, världens två mest produktiva dramatiker, några stora romaner men många små, tusentals dikter och essayer och några omfattande historiska verk. Det är allt.

Leo Teatrarna då?

Aurelio Samma sak. De tycks bara vara intresserade av enmansföreställningar idag, medan för mig ingen teater är en teater utan en ensemble.

Wolf Numera finns det Internet i allehanda former, där man kan publicera sig gratis.

Aurelio Det är det jag gör. Det blev mitt enda alternativ. Jag publicerar mig gratis och får ingenting för det i PDF och print-on-demand men gör mig åtminstone tillgänglig, medan landets större förlag aldrig gjort annat än slagit ner mig utan förklaring, som om ett positivt erbjudande inte var bättre än gift som måste spys rakt upp i mitt ansikte, som bara velat giva.

Men det finns alltid en utväg. Jag har alltid fortsatt skriva och kanske alltid blivit bättre på kuppen, inte på grund av motståndet eller erfarenheternas ständiga våldtäkt, utan bara för att jag alltid arbetat hårt.

Det chockerande i detta är inte behandlingen av mig utan ett avancerat lands behandling av kulturen. En svensk i EU gjorde sig rolig över en tjeckisk marinminister. "Varför har ni en marinminister när ni inte har någon kust?" Svaret blev: "Varför har ni en kulturminister?"

Böcker slängs och refuseras och skrotas hänsynslöst, pianon kastas på soptippen då det är för dyrt att skrota dem, teatrar stängs liksom kyrkor och bibliotek, och vad får vi i stället? Graffiti. Black metal, hård rockmusik som görs outhärdlig och ger bestående hörselskador genom förintande högtalare, outhärdligt uppskruvad

skvalmusik på alla offentliga ställen som restauranger och stormarknader och till och med i hissar, som om man tvångsmatades med skräpmat, massreklam som avbryter varje film och värdefullt program för att förstöra behållning och stämning, vad vi får i stället är ett hjärntvättssamhälle vars avsikt är att driva den mediala fördumningen ännu längre. Att läsa böcker har blivit för tröttsamt för det hjärntvättade tvångsmatade massmediala offret, varför förlagen har förfallit till att helst bara trycka upp kioskvältare, billiga vulgära våldspornografier med mycket våld, blod och sex.

Men jag har fortsatt skriva svåra dramer och dikter och undvikit den allmänna gudaskymningen med att helt enkelt bara gå vidare med det skapande arbetet utan lön. Har jag gjort fel? Det tycker förmodligen förlagen som aldrig blir av med mig och refuserar mig mera eftertryckligt varje gång. Men det värsta man kan göra mot sig själv är att ge upp. Gör inte det, David. Bara håll på så länge du lever, motverka allt som vill döda dig med att bara fortsätta din naturliga kamp för livet, och gå inte mot din egen natur med att ge upp. Risker är att du alltid kommer att ångra det efteråt. (*sätter sig*)

David (alltjämt stående) Tack, Aurelio. Jag skall tänka på saken. Får jag utbringa en skål för livet? (*höjer sitt glas. Alla reser sig och lyfter sina glas.*)

alla För livet! (*Det måste inte vara i kör, men alla dricker tillsammans under en andäktig tystnad.*)

(*Det hörs ett mystiskt ljud under ett av borden. Eyvind tittar fram.*)

Eyvind (förvånad, förstår inte situationen) Har jag missat något?

(*Alla gapskrattar.*)

Lotta (full av skratt) Du är dagens vinnare, Eyvind! Du har vunnit 40,000 genom din klipskhet, medan jag har förlorat 50,000, men det skiter jag i, och alla dina vänner 10,000. Men vi har alla vunnit det som är mera värt, Livet! (*höjer sitt glas, och alla skålar igen. Någon ger Eyvind ett glas.*)

Eyvind Du borde ha fått vinna, Lotta. Jag ger dig min vinst.

Lotta Nej, Eyvind, behåll den. Du var klok nog att avbryta ett krig. Jag hjälper gärna en ädel man.

Eyvind Jag tackar er, underbara kvinna. (*kysser hennes hand igen*)

(*Alla förblir i något slags andäktig stämning inför situationen.*)

Sandy (bryter tystnaden) Nå, vad väntar ni på? Maten är serverad! Festen har bara börjat!

(*Alla kommer i gång.*)

Slut.

Lucca, 31.3.2010, strax före påsk.

Detta var ett försök att sammanföra olika öden och situationer från olika tider till en föreställning. Alla har alltså en verklig bakgrund, men inte alla är helt korrekta. I verkligheten, till exempel, söp "Pana Lotta" verkligen alla svenskarna under bordet. Jag ville i någon mån försöka retuchera deras öden i hopp om att de en gång får tillgång till denna pjäs, då de alla ännu lever. Beträffande Aurelios berättelser, ju mindre sagt om dem, desto bättre, men han hade mycket mer att berätta, vilket han kanske gjort annanstans. Davids bjudning ägde rum 1994 och finns även dokumenterad i diktform. Sedan dess har jag aldrig mera hört något från David Braithwaite.

Cheers!